Illud beneficium eſt iocundum qđ alicui obuiam venit.
Celeritas multū facit. mora multum aufert
Qui dederit bñficiū taceat. narret aūt is qui accepit
Nihil ita vitandum eſt in dando beneficia ſicut ſupbia
Dabo egenti non vt ipſe egeam.
Succurro perituro non vt ipſe peream ⌈bñficijs turpe eſt
Referre grām de bñficijs facile eſt. ſed non referre gratiaꝫ de
Ingratus eſt q̇ beneficiū negat acceptaſſe qđ accepit.
Ingratus eſt qui diſſimulat Ingratꝰ eſt qui non reddit
Ingratiſſimus omnium qui oblitus eſt
Turpiſſima vox in beneficijs eſt redde.
In quolibet ſcelere eſt ſupplicium aut vitium ſceleris
Nulla virtus precluſa eſt: omnibus patꝫ: oēs admittit: om
nes iudicat: egenos: ſeruos: reges: ⁊ exules
Regnum eſt nolle regnare cum poſſes
Nihil ſine ratione faciendum eſt
Non eſt aliqđ bñficiū qđ nō rōne facti dandum eſt
Uidēdū ē ⁊ ꝯſiderādū q̇d: cui: q̄liter: q̄lꝰ: q̄nto: ⁊ vbi dādū ſit.
Turpiſſimum genꝰ bñficij eſt inconſulta donatio
In dando beneficia vir ſimplex gratus eſt eligendus
Multo grauiꝰ eſt malo dediſſe bñficia q̄ꝫ non dediſſe
Nō eſt turpe remunerare vel remediare ꝯſilium
Multo plus prodeſt ſi pauca ſapientia p̄cepta teneas: ⁊ iſta
in prōpto vſu habeas q̄ꝫ ſi multa didiceris ⁊ illa non habeas
Stultitia eſt morbus anime ⌊ad manuꝫ

¶ Alia q̄ꝫ plurima ſunt ſenece ſcripta magiſtri neronis prin-
cipis viliſſimi. ſed hec magis ꝯgrua

¶ Sequūtur auto. ſup primū librum de ꝯſolatione phie ipſi
us Boetij Anicij: maulij: torquati patricij conſulis romani
viri orthodoxi quem theodoricus rex oſtrogottoꝝ papie in-
carcerauit anno anaſtaſij. xij. qui eſt annus xp̄i quingētēſimꝰ
quartus. ⁊ poſtea necauit ſcꝫ anno xp̄i. cccccxxiij. ⁊ papaꝫ io-
hannem primo rauenno incarceratum occidit

Carmina qui quondam ſtudio florente peregi
Flebiles heu meſtos cogor inire modos.
Mors hominū felix qui ſe nec dulcibus annis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Inſerit: et meſtis ſepe vocata venit.
Quid me felicem totiens iactaſtis amici.
Qui cecidit ſtabili non erit ille gradu
Beata eſt reſpublica cui princeps ſapiens dominatur
Phia omniũ virtutum eſt magiſtra.
Imprudentia rerum merita mutare non poteſt
Prauoꝝ exercitꝰ ſi aĩoſior ſit ſapiens tñ nõ eſt q̄r a nullo duce
Deteriora velle noſtri defectus eſt ⌊regitur
Minuit ſe quodãmõ ꝓbantis ꝯſcie ſecretũ quotiẽs oſtẽtãdo
ſe vel iactitando de factis ſuis recepit fame precium.
O ſtelliferi ꝯditor orbis qui ꝑpetuo nexus ſolio: rabido celuꝫ
turbine verſas legemq̧ʒ pati ſidera cogis.
Oĩa certo fine gubernas Hoĩm ſolos reſpiſcis actus
Non ſolũ qđ ante oculos ſitum eſt ſufficit intueri.
¶ Sequũtur auto. ij. libri de ꝯſolatione philoſophie
Rerum exitus prudentia metitur.
In omni aduerſitate fortune infeliciſſimum genꝰ infor-
tunij eſt ſe recordari fuiſſe felicem
In rebus fortuitis non eſt beatitudo: q̄r omnia fortuita au-
ferri poſſunt ſed beatitudo eſt bonum ſtabile.
Beatitudo eſt ſummũ bonũ nature rõne dirigentis.
Natura modicis minimiſq̧ʒ ꝯtẽta ẽ cuiꝰ ſacietateʒ ſi volueris
vrgere ſupfluis. aut iniocũdũ erit qđ infunderis aut noxium
Homines deo ſimiles ſunt mente
Ceteris aĩantibꝰ ſe ignorare ex natura: hoĩbꝰ ãt vitio venit.
Illud nego bonũ eſſe qđ nocet habenti
O diues qui nũc gladiũ ſolicitꝰ ꝑtimeſcis ſi huiꝰ vite callem
vacuꝰ intraſſes: coram latrone vacuus cantaſſes.
O q̄ʒ preclara eſt opum beatitudo mortalium quas cuꝫ ade-
ptus fueris ſecus eſſe deſiſtis.
Si corpꝰ hoĩs ſpectas quid imbecilliꝰ repire q̄as. nec in di-
uitijs nec in gẽmis nec in agroꝝ vel predioꝝ poſſeſſione nec
in pulcritudine: nec in fama: nec in gloria beatitudo ꝯſiſtit
Finiti ⁊ infiniti nulla eſt proportio.
Oĩs terre circulꝰ ad celi ſpaciũ ꝯpatꝰ puncti rõnem obtinet
Amicos habere preciociſſimũ gẽmis diuitiaꝝ eſt.